

VERS MAGAMROL

Molnár Károly

Ha kedvem van, dicsérem Istenemet,
Buzgó vagyok, senki buzgóbb nem lehet.
Ha nincs kedvem, behúzom a nyakamat,
Minden jótól visszatartom magamat.

Ha kedvem van éneklek mint egy madár,
Dicsérem azt aki nékem hangot ad.
Ha nincs kedvem felborzoló magamat,
Hiába kértek, az én hangom elakad.

Ha kedvem van, én vagyok a jó hívő,
Imádkozó, minden nemes jótevő.
Annál rosszabb mikor nincsen jókedvem,
Ilyenkor jobb nem találkozni velem.

Ha kedvem van, nincsen nálam jobb ember,
Odaadom a kabátomat is ha kell.
Ha nincs kedvem, no akkor hiába kérsz,
Elfelejtet merről jöttél s merre mész.

Ha kedvem van, olvasom a Bibliát,
S megtalálom magamban a sok hibát.
Ha nincs kedvem, nem olvasok semmit sem,
Olyankor oszt nincs bennem hiba sem.

Ha kedvem van, megyek a gyülekezetbe,
Vágyva vágyom testvéreim körébe.
Ha nincs kedvem lefekszem és jót alszok,
Csinálhattok tőlem amit akartok.

Ha kedvem van, adok a misszióért,
Erszényemet megnyitom az árvákért.
Ha nincs kedvem, semmi közöm senkihez,
Nem törődöm, legyen velük, ami lesz.

Ha kedvem van, dolgozok én ingyen is,
Fogathattok én velem madarat is.
Ha nincs kedvem nem dolgozok pénzért sem,
S inkább éhen, vacsorátlan fekszem le.

Ha kedvem van, kötelesség minden jó
Irgalmasság, kegyesség, mind való.
Ha nincs kedvem, nem tartozok semmivel,
Örüljetek ha köszönök szerivel.

A kedvemre jó lesz hát ha vigyáztok,
Ha én velem célhoz érni akartok.
Eredményhez velem nem megy senki sem
Ha nem beszél ügyesen a nyelvemen.

Ím elmondtam milyen ember vagyok én,
Milyen hívő, és változó keresztyén.
Nem mondok mást, gondolkozzál felette!
Állapítsd meg, ha így van, jól van-e?